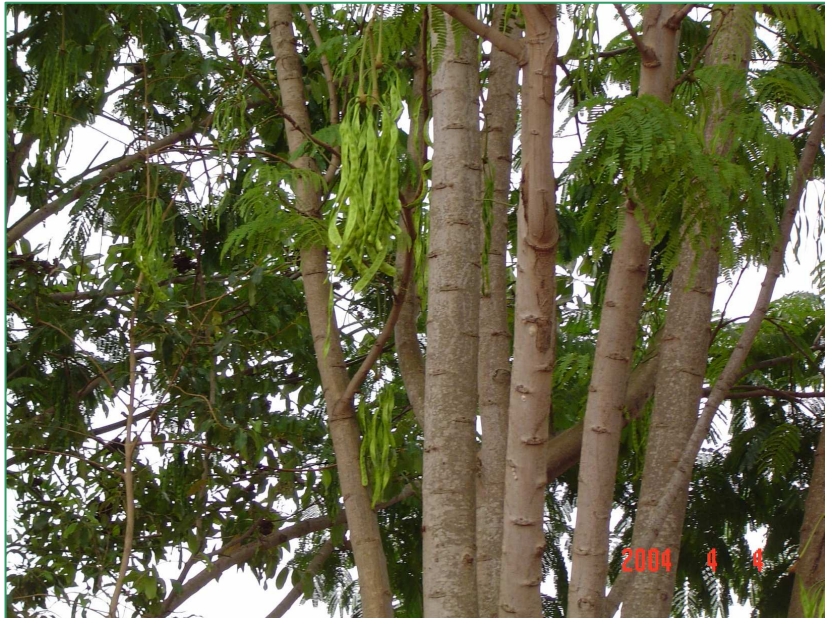

ลูกดิ่ง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Parkia sumatrana* Miq. subsp. *streptocarpa* (Hance)
H.C.F. Hopkins

ชื่อพื้นเมือง สะตอป่า, กระถินดง (นครราชสีมา); ค้อนกลอง (ขอนแก่น);
มะขามเฒ่า, ลูกดิ่ง, อีเฒ่า (ปราจีนบุรี)

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – MIMOSOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ลูกดิ่งเป็นไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 15 – 35 เมตร โคนต้นมักมีพูพอน
เรือนยอดแผ่กว้าง เปลือกต้นขรุขระสีน้ำตาลอมเทา เปลือกในสีน้ำตาล
แดง

ใบ ใบประกอบแบบขนนกสองชั้น มีใบย่อยเล็กๆ เรียงตรงข้าม

ดอก ดอกออกเป็นช่อกระจุกแน่นรวมกันเป็นตุ้มกลม สีเหลือง ออกดอกเดือน
ธันวาคม – กุมภาพันธ์

ผล ผลเป็นฝัก คล้ายสะตอ มีขนาดเล็กกว่า เมล็ดเรียงตามแนวยาวของฝัก
ฝักบิดเวียนเล็กน้อย ออกผลเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน เมล็ด รับประทานสด หรือนำมาบั้งไฟ ลวก ต้ม
รับประทานกับน้ำพริกกะปิ แกงกะทิ ผัดเปรี้ยวหวาน ผัดเผ็ด ผัดใส่หมู เนื้อ กุ้ง
หรือนำมาดองเหมือนสะตอ

รส ขม มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด